

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 271. Red Rodney's Be-Boppers, 29 januari 1947. Een stuk van Al Cohn dat hij later voor Woody Herman arrangeerde die het in december '47 opnam, zoals te horen in deel 266. "The goof and I".

plaat 1 Red Rodney's Be-Boppers: The goof and I (Al Cohn)
A/laatste - 3:05 - Mercury 134 592 MFY

Allen Eager à la Lester Young en Red Rodney als Dizzy Gillespie in Al Cohn's "The goof and I". Red Rodney's Be-Boppers voor Keynote in New York City, 29 januari 1947. Red Rodney-trompet, Allen Eager tenor, en Serge Chaloff-baritonsaxofoon. Al Haig-piano, Chubby Jackson-bas, Tiny Kahn-drums. De baritonsaxofonist van deze groep leidde in maart voor Savoy een sextet, ~~van deze groep~~ in feite ging het om 't Georgie Auld Sextet zoals dat in '46 gespeeld had in de Three Deuces aan 52nd Street, maar de leider nu ^{was} vervangen door een trombonist. Het sextet werd ook genoemd Serge Chaloff's Bebop Buddies en zijn All Stars. Dit zijn de musici: Red Rodney-trompet, Earl Swope-trombone, leider Serge Chaloff-baritonsaxofoon, George Wallington-piano, Curley Russell-bas, Tiny Kahn-drums. De pianist had in '44 met Dizzy Gillespie, Oscar Pettiford en Max Roach in de Onyx aan 52nd Street gespeeld, de allereerste Bebop-groep. Wallington heet eigenlijk Giorgio Figlia, hij werd 27 oktober 1924 in Palermo, Sicilië, geboren, en was in '25 met de familie in de USA aangekomen. Met Bud Powell en Al Haig een van de grote drie, een Bebop-pianist van het eerste uur. Dit is Serge Chaloff's "Pumpernickle".

plaat 2 Serge Chaloff Sextet: Pumpernickle-2 (Serge Chaloff)
2/2 - 2:29 - Savoy SJL 2210

"Pumpernickle". Van drummer Tiny Kahn is de blues "Gaberdine and Serge".

zelfde Serge Chaloff Sextet: Gaberdine and serge (Tiny Kahn)
2/4 - 2:30 - idem

"Gaberdine and Serge". Nog een woordgrapje: "Serge's urge".

zelfde Serge Chaloff Sextet: Serge's urge (Serge Chaloff)
2/6 - 2:32 - idem

"Serge's urge". U hoorde drie van de vier stukken uit de Savoy session in New York City op 5 maart 1947 van het Serge Chaloff Sextet, ik koos in alle gevallen de oorspronkelijk op de plaat uitgebrachte takes. De bezetting van het sextet: Red Rodney-trompet, Earl Swope-trombone, hij speelde bij Woody Herman, Serge Chaloff-baritonsaxofoon, George Wallington-piano, Curley Russell-bas, Tiny Kahn-drums. In juli nam Allen Eager voor Savoy op, en waar ^{hi} ~~die~~, net zoals de z.g. 'brothers' van Woody Herman': Herbi Stewart, Zoot Sims en Stan Getz, ^{een} ~~Volgelings~~ van Lester Young was, valt nu op dat zijn toon nog lichter is geworden, richting Stan Getz. De tenorsaxofonist maakte op het accoordschema van "Sweet Georgia Brown" dit "And that's for sure".

plaat 3 Allen Eager Quintet: And that's for sure (Allen Eager)
4/laatste - 2:49 - Savoy SJL 2210

"And that's for sure", Allen Eager-tenorsaxofoon, Terry Gibbs-vibrafoon, Duke Jordan-piano, Curley Russell-bas, Max Roach-drums, en de laatste drie vormden de ^{toon} vaste ritmesectie van Charlie Parker Savoy-opname in New York City van 15 juli 1947. ^{Opnieuw} ~~P~~ met een ^{we}er een kwintet, maar in totaal andere bezetting, deed Eager in november een session voor Savoy. Met Doug Mettome-trompet, de fameuze George Wallington-piano, Leonard Gaskin-bas en Stan Levey-drums: "Churchmouse".

plaatje 4 Allen Eager Quintet: Churchmouse (Allen Eager)
A/2 - 2:44 - Savoy MG 9023

"Churchmouse" van Allen Eager, november 1947. In deze en de vorige geschiedenisaflevering hoorden we twee belangrijke Bebop-pianisten, Al Haig en George Wallington. Misschien niet zo'n uitgesproken Bopper, maar wel een modernist van het eerste uur was Dodo Marmarosa, die we trouwens al verschillende keren zijn tegengekomen, laatstelijk bij Boyd Raeburn. Michael Marmarosa komt uit Pittsburgh, hij werd er 12 december 1925 geboren. Zijn vaste jobs had hij vooral bij Artie Shaw bij wie hij met onderbrekingen speelde van 1944 tot '50. 7 juni 1945 deed hij mee bij de eerste eigen platensession van Barney Kessel in Los Angeles. Het merk was nieuw, ^{terwijl} ~~we~~er zo'n eendagsvlieg van na de Tweede Wereldoorlog - althans: Japan had zich nog niet overgegeven en Hiroshima twee maanden na deze session verschroeide, heet het merk Atomic en het derde stuk van de session "Atom buster". Kessel's sextet is

gemodelleerd naar dat van Benny Goodman met gitarist Charlie Christian, het grote voorbeeld van Kessel. De groep klinkt ietwat moderner, bestaat uit Herbie Stewart-klarinet en tenorsaxofoon die twee jaar later zou behoren tot de 'brothers' bij Woody Herman Net als Marmarosa speelde hij ten tijde van de opname bij Artie Shaw, hij is 7 mei '26 in Los Angeles geboren en was op zijn 16e al beroepsmusicus. De pianist is dus Dodo Marmarosa, op vibrafoon Johnny White, de enige van deze club die toen niet bij Shaw werkte, op bas Morris Rayman, op drums Lou Fromm.

Barney Kessel is 17 oktober 1923 in Muskogee, Oklahoma, geboren, ging in 1943 als gitarist en Charlie Christian bewonderaar het vak in, werd vooral bekend in het begin van de jaren vijftig met het trio van Oscar Peterson, ~~speelde met de bij Artie Shaw~~. Dit is zijn "Slick chick".

plaat 5 Barney Kessel All Stars: Slick chick (Barney Kessel)
B/1 - 2:32 - Onyx 215

"Slick chick" van Barney Kessel. Tenslotte "What is this thing called love".

zelfde Barney Kessel All Stars: What is this thing called love (C.Porter)
B/4 - 2:43 - idem

Cole Porter's "What is this thing called love" door de Barney Kessel All Stars in Los Angeles op 7 juni 1945 gespeeld voor het merk Atomic. Barney Kessel-gitaar, Herbie Stewart-tenorsaxofoon en klarinet, Johnny White-vibrafoon, Dodo Marmarosa-piano, Morris Rayman-bas, Lou Fromm-drums, op White na allemaal musici uit de band van Artie Shaw. Volgende keer meer Marmarosa-piano. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 271, MdR.

0 0 0 0 0

NA 102158

28:57

opn: 27.2.55